

مقدمه: از بین عوامل متعددی که ممکن است بر رفتار کودک حین درمان های دندان پزشکی تأثیر گذار باشند، توانایی های شناختی از جمله ضریب هوشی (IQ) کمتر مورد بررسی قرار گرفته اند. با توجه به اهمیت موضوع همکاری کودک در دندان پزشکی کودکان، این مطالعه به بررسی ارتباط بین ضریب هوشی و رفتار کودکان حین درمان های دندان پزشکی پرداخته است.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی، رفتار 50 کودک 5/5-9/5 ساله مراجعه کننده به یک مطب تخصصی دندان پزشکی کودکان در شهر رفسنجان، حین جلسات اول (پروفیلاکسی و فلورایدتراپی) و دوم (پالپکتومی یک دندان مولر شیری) درمان، بر اساس مقیاس فرانکل توسط درمان گر ثبت شد. ضریب هوشی کودکان مورد مطالعه نیز با استفاده از ماتریس های پیشرونده رنگی ریون (Raven's Coloured Progressive Matrices) توسط یک کارشناس روانشناسی بالینی سنجیده شد. سپس داده ها توسط نرم افزار SPSS.15 مورد آنالیز آماری قرار گرفتند.

یافته ها: میانگین ضریب هوشی کودکان شرکت کننده $112/06 \pm 18/34$ بود. صرف نظر از نمره ضریب هوشی، اکثریت قریب به اتفاق کودکان در هر دو جلسه درمان، رفتار مثبت یا کاملاً مثبت داشتند.

نتیجه گیری: با توجه به محدودیت های مطالعه حاضر، به نظر می رسد ارتباطی بین نمره ضریب هوشی و رفتار کودکان حین درمان های دندان پزشکی وجود ندارد.

کلمات کلیدی: دندانپزشکی کودکان، رفتار کودک، کنترل رفتاری، هوش، تست های هوش